tuerint, sibi in hac sua civitate templum concedi, et assignari in quo conciones, et ritus suos habere, et commode peragere possent, tamen id illis nullo pacto voluimus concedere, et firmiter obstitimus, ne de facto, et per consensum tum tale quippiam moliremur; cum è diverso Dominus D. Princeps in Styria prohibere, et impedire non potuerit, quin status illius provinciae seculares adhuc superstite eius templum in oppido Graetz, pro usu sui religionis occupare, a concionatore eiusdem novae religionis simpliciter suo conducerent, et alerent.

Cum nos eo ævo non simus, et dictis meis fabulis, hominibus, et nobilibus, hic in oculis meis, et Caes.ae mae residentia, templum aliquod, et suggestum concedamus; existimantes id nequaquam convenire, dum nos, una cum Sereniss.ma Imp.ae coniuge, ac liberis meis charissimis in sacris, et divinis officijs, vitam caelestem Cat.ae adhinemus, et in eo virgiter perseveramus.

Praeterea, quod vita incommodum sit dictu, illud quoque perficimus, quod interhac ordis Jesu fomit, quod quartum in ordine, cum gradum provincialium, et subditorum huius mei Archiducatus, in quo consentur civitates, oppida, et castella, nobis immediate subiecta, quae interhac a Brigintia usque omnis eppe dictis duobus statibus bonorum scilicet, ac nobilium, in ijs, quae ad religionem spectat, semper fuit coniunctus, plane abrogavimus, et removerimus; eaque occasione nunc eo commodius et illa ab ista

ab ista institutae cominentia, et tolerantia excludere valuimus.

Neque vero è quod quisque metuat hoc, quod nunc minis, et extrema necessitate compulsi egimus, alijs principibus Cat.ae exemplum simili simili; quoniam principia illorum non laborant ea confusione innumerarum, et abominandarum sectarum, ideoque hac remedio Augustanae Confessionis certis legibus, adstricte ad defendas, et expellendas antecedentes illas haereses, et sectas, ipsi quoque Augustanae Confessionis adsignantes non indigerent; nec ijs sunt exposita periculis, quae provincijs Austriacis miserioribus eminuae impendere. Quod si exemplo eorum, quae à nobis, aut alijs agantur, quae indicia alique adferre possent, id magis timendum erit praedictis temporibus, ea ora confusius, et pro libito geremur, quae inde, ab disidium hac religionis sit intra certos terminos, et fines per pacem illam religionis anno 1555. stabilitam, redacta, et quando et diversa Cat.ae principum subditi eis novas moliantur, facilius tamen, et quo remotiores sunt a periculo tam gravis, et potentis hostis (qui omnis de regnorum, provinciarum quoque nostrarum ceremonijs affinde instaret) tam in spiritualibus, quam profanis rebus in officio continere queunt; et maxime ij, apud quos